

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010386
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8718010386.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného P. B. C., trestne stíhaného pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 24. júna 2020

rozhodol:

Obžalovaný

P. B. C., nar. XX. X. XXXX N. S. - K. K., trvale bytom N. F., Š. XXX/XX, okres Kežmarok,

je vinný, že

ako konateľ obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, P.: XX XXX XXX, vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, v rozpore s čl. IX bod 10, čl. X bod 2, bod 3 spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. zo dňa 16. 5. 1995 v znení dodatkov a teda bez súhlasu valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. a v rozpore s uznesením mimoriadneho Valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti Š. R. C., s. r. o. konaného dňa 26. 6. 2012 č. 5/26.VI.2012 v mene obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. uzatvoril dňa 16. 1. 2014 kúpnu zmluvu medzi predávajúcim obchodnou spoločnosťou Štrkopiesky Batizovce, s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: XX XXX XXX a kupujúcim - osobou podnikajúcou pod obchodným menom R. N. - B. s miestom podnikania K., U. E. XXX-XX, IČO: XX XXX XXX, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o., a to továrenskej značky VOLVO XC60 2.4D AWD momentum, VIN: I., rok výroby 2009 hnedej metalízy, pričom ako konateľ obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. dohodol kúpnu cenu vo výške 9.000,- eur, a to aj napriek tomu, že všeobecná hodnota tohto predávaného osobného motorového vozidla v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bola vo výške najmenej 18.588,- eur, čím obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške najmenej 9.588,- eur,

t e d a

inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy opatrovať a spravovať cudzí majetok,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 237 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona. § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 1.500,- (tisícpäťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného Š.R. C., s. r. o. so sídlom C. XXX, IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 17. 5. 2018 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 389/15 zo dňa 15. 5. 2018 na obvineného B. C. pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete samotnej obžaloby.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému obvinený podal v zákonnej lehote odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný P. B. C. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase skutku pracoval v spoločnosti Š., K.. Q.. X.. C. ako zástupca riaditeľa pre ekonomiku a zároveň bol aj konateľom spoločnosti. Všetky záležitosti, ktoré súviseli s ekonomikou, t. j. s uzatváraním zmlúv, či styk s bankou, patrili do jeho pôsobnosti. V tom čase spoločnosť vlastnila aj motorové vozidlo Volvo XC60 (označené v obžalobe), ktoré vozidlo bolo už účtovne odpísané, pričom predtým bolo dvakrát opravované, a to raz po havárii v r. 2012 v autorizovanom servise Euromotor Banská Bystrica, keď došlo k poškodeniu ľavej strany vozidla, prednej nápravy a ďalších častí, pričom celková hodnota opravy bola 5.576,70 eur a druhýkrát bolo opravované v r. 2013 v tom istom autorizovanom servise, keď došlo k poškodeniu bloku motora a cena opravy bola 5.894,13 eur. Nie je pravdou tak, ako to tvrdí poškodená strana, že vozidlo bolo po generálnej oprave, pretože toto bolo opravované z dôvodu havárie, resp. inej vzniknutej vady. Toto vozidlo z titulu svojej funkcie používal on. Dost' často navštevoval servis z dôvodu poškodenej prednej nápravy, ktorá bola takmer neopraviteľná, keďže bolo potrebné vymeniť celú nápravu, čo finančná situácia spoločnosti nedovoľovala. Spoločnosť mala v tom období značné dlhy, a preto aby uspokojil niektorých veriteľov, ktorí vložili do spoločnosti finančné prostriedky, konkrétne P. Z. A., pristúpil k predaju vozidla subjektu R. N. - B.. O tomto odpredaji rozhodol on. Kúpna zmluva bola uzavretá 16. 1. 2014, pričom pán R. N. auto vykúpil za 9.000,- eur vrátane DPH, ktoré finančné prostriedky potom prišli na účet spoločnosti a on ich vzápätí poslal Ing. Miroslavovi Jaškovi za účelom uspokojenia jeho nárokov. Asi po 2 týždňoch ho oslovil pán Valášek, že auto mu zbytočne stojí na dvore, že záujemcovia vzhľadom na poškodenú nápravu o auto nemajú záujem za takú cenu a povedal mu, že najlepšie by bolo, aby si zobral auto naspäť. On potom ako fyzická osoba predmetné vozidlo odkúpil od pána N. za sumu 9.100,- eur, aby mu zohľadnil aspoň nejaké náklady, ktoré mu vznikli. V následnom období bez jeho vedomia spoločnosť Š. si objednala znalecký posudok u Ing. F., ktorá sa vyjadrovala asi k šiestim veciam súvisiacim s jeho rozhodnutiami, medzi iným aj s rozhodnutím odpredať predmetné vozidlo a vyčíslila tam škodu v rozsahu 7.400,- eur, ktorú sumu si spoločnosť Š. započítala vo vzťahu k záväzkom, ktoré táto spoločnosť má voči nemu, keďže on spoločnosti požičal sumu 150.000,- eur za účelom prekonania ekonomických problémov. Poukázal na to, že v spoločnosti mal 31 %-ný podiel a taký podiel má aj doposiaľ. Od r. 2012 v spoločnosti existovali vnútorné spory medzi spoločníkmi, čo vyústilo v r. 2014 do jeho odvolania z funkcie konateľa spoločnosti, k čomu však došlo až po odpredaji predmetného vozidla. Vo vzťahu k určeniu kúpnej ceny v sume 9.000,- eur uviedol, že táto bola určená po dohode s pánom N. a zohľadňovala aj závalu na prednej náprave vozidla. Poukázal na to, že po oprave vozidla v r. 2012 náprava bola zlá, stále s ňou boli problémy a túto skutočnosť nemohol pánom N. zamlčať. Vada bola odstránená až ďalšou opravou v r. 2015, ktorú dal vykonať on. Vozidlo od opravy v r. 2012 až po jeho predaj pánovi N. používal iba on. V r. 2013 vadu konzultoval s technikmi spoločnosti Euromotor Banská Bystrica, ktorí mu povedali, že za viac ako 9.000,- eur vozidlo určite nepredá. V novembri 2014 mal s uvedeným vozidlom haváriu, keď v zatáčke vozidlo neudržalo stopu a po havárii dal vozidlo opraviť, pričom stále ho má vo vlastníctve. Na otázku, či v spoločnosti mali interné pravidlá, ktoré by upravovali pôsobnosti konateľa spoločnosti, uviedol, že interné

pravidlá nemali, všetko sa riadilo spoločenskou zmluvou, ktorej ustanovenia sa bežne nedodržiavali ani z jeho strany, ani zo strany Ing. S.. Na otázku, kedy bolo vozidlo pred predajom naposledy na STK, kde absolvoval STK a či má k dispozícii protokoly z STK, uviedol, že vozidlo na STK bolo, no nevie kedy, on s ním na STK nebol, vozidlo nechal iba mechanikovi spoločnosti Eurocamp Poprad a ten zabezpečil absolvovanie STK.

Svedkyňa Ing. A. S. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná od r. 1983, v minulosti boli spoločníkmi v spoločnosti Š. C., pričom vzťahy sú aktuálne na bode mrazu. Vo svojej výpovedi uviedla, že vozidlo Volvo bolo spoločnosťou zakúpené niekedy v decembri 2009, pričom o jeho zakúpení rozhodol sám pán C. s tým, že už vtedy v spoločnosti boli výhrady k tomuto rozhodnutiu, pretože podľa spoločenskej zmluvy mal byť daný súhlas valného zhromaždenia. Vozidlo v spoločnosti používal len pán C.. Pokiaľ si pamätá, vozidlo bolo riadne servisované aj opravované, keďže mal na ňom nehodu. Všetky tieto náklady uhrádzala spoločnosť. Vozidlo bolo vedené v účtovníctve spoločnosti a bolo aj vo vlastníctve spoločnosti. O odpredaji vozidla sa dozvedela tak ako ostatní spoločníci, že keď raz niekedy v januári alebo februári 2014 sa pozrela na parkovisko, tak si všimla, že na vozidle Volvo namiesto evidenčného čísla začínajúce PP je KK. Pána C. sa potom pýtala na zmenu evidenčných čísel, na čo tento povedal, že vozidlo predal, lebo sa obával, že prídu exekútori a vozidlo zoberú. V tom čase nevidela žiadne zmluvy súvisiace s predajom vozidla. Zmluva jej bola predložená až dodatočne po pár dňoch. Na jej výhradu, či pánovi C. nestálo za to, aby o predaji vozidla upovedomil aj ostatných spoločníkov, tento nereagoval. Účtovne to bolo riešené tak, že vozidlo bolo odpredané za sumu 9.000,- eur autobazáru pána Valáška, ktorá suma bola potom aj zaúčtovaná v spoločnosti a následne ho sám odkúpil. Išlo o najnovšie a najdrahšie vozidlo v spoločnosti, pričom suma 9.000,- eur sa im zdala neadekvátne, a preto si dali urobiť aj finančnú analýzu. Poukázala na to, že v zmysle spoločenskej zmluvy predaj nad hodnotu 8.298,50 eur musel byť schvaľovaný valným zhromaždením, ktoré by aj rozhodlo, akým spôsobom bude naložené s vecou. V danom prípade predaj vozidla odsúhlasený valným zhromaždením nebol. Vo svojej výpovedi ďalej doplnila, že v spoločnosti dochádzalo k porušovaniu povinnosti vyplývajúcej zo spoločenskej zmluvy aj zo strany ostatných spoločníkov, vrátane nej, nie všetky predaje boli odsúhlasované valným zhromaždením, ale boli aspoň uskutočnené s vedomím a súhlasom všetkých spoločníkov. Ako splnomocnenec poškodeného si uplatnila nároku na náhradu škody s tým, že medzi spoločnosťou a obžalovaným existuje viacero pohľadávok a záväzkov, ku ktorým došlo k započítaniu, avšak otázka súvisiaca s predmetným autom, ostala sporná.

Svedkyňa A. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od júla 2010 do júna 2016 pracovala v spoločnosti Š. C. v pozícii ekonómky. Predmetné vozidlo Volvo, ktoré používal obžalovaný, bolo vo vlastníctve spoločnosti, bolo už odpísané, nemalo účtovnú hodnotu a v januári 2014 toto vozidlo mal kúpiť pán C. ako fyzická osoba. Pokiaľ si pamätá, vozidlo bolo predávané cez nejaký autobazár, malo však byť vrátená a následne ho odkúpil pán C.. Vozidlo malo byť predtým dvakrát havarované, pričom v čase odpredaja vo firme potrebovali finančné prostriedky. V konkrétnom prípade suma 9.000,- eur bola potom použitá na splatenie časti záväzku voči Ing. A.. Čo sa týka rozhodovania o nákupe alebo predaji v spoločnosti, o týchto záležitostiach mohol rozhodovať každý z konateľov, no nad určitú hodnotu sa vyžadoval súhlas valného zhromaždenia. Prax však bola taká, že valné zhromaždenie sa k týmto otázkam nevyjadrovalo. Pokiaľ si pamätá, za jej pôsobenia vo firme bolo predané jedno nákladné vozidlo, pričom jej ako ekonómke žiaden znalecký posudok predkladaný nebol. K vnútorným pomerom spoločnosti doplnila, že počas jej pôsobenia v spoločnosti zo strany ďalších dvoch konateľov bola vyčíslená nejaká škoda, ktorú mal spôsobiť Ing. C., s ktorým vyčíslením sa však nevedela stotožniť, odmietla ho zaúčtovať, na čo pani S. jej dala príkaz, aby to zaúčtovala, čo ona neurobila a následne došlo k ukončeniu jej spolupráce so spoločnosťou Š.. Doplnila, že pán C. vykonával vklady do spoločnosti, a to jednak na financovanie nákupu motorového vozidla, ako aj financovanie miezd zamestnancov a keď do spoločnosti prišli nejaké zdroje, tak sa mu tieto prostriedky vracali. Všetko bolo účtovne podchytené. Všetky tieto vklady vykonával obžalovaný dobrovoľne, k transakciám neexistovali žiadne zmluvy, všetko sa riešilo iba pohybmi cez účet.

Svedok R. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na presné dátumy si už nepamätá, ale obžalovaný prišiel do jeho bazáru s ponukou na predaj vozidla s tým, že pri tej transakcii postupoval štandardne, keď najprv urobil vizuálnu obhliadku vozidla, skúšobnú jazdu, z dostupných databáz skontroloval históriu vozidla a či vozidlo bolo havarované. Následne sa určila cena vozidla, ktorej výšku si už nepamätá. Spomína si, že vozidlo malo vady, pri skúšobnej jazde zistil, že náprava je v dezolátnom stave. Pri určení ceny vychádzal z toho, koľko by zhruba stála oprava vznikutej vady a orientačne si pozrel

ceny obdobných vozidiel na internete. Určil cenu, ktorá bola aj akceptovaná druhou stranou. Kúpnu cenu uhradil cez účet, prepis vozidla na dopravnom inšpektoráte nebol vykonaný, pretože na jeho vykonanie je určená zákonná lehota 30 dní, dokedy sa snaží vozidlo predať záujemcovi. Vzhľadom k tomu, že auto bolo v dezolátnom stave a oprava a následný predaj by neboli rentabilné, kontaktoval pôvodného vlastníka za účelom spätného odpredaja. Či vozidlo, ktoré kupoval, malo platnú STK, na to si už nepamätá. Na otázku, prečo vozidlo následne odpredával obžalovanému ako fyzickej osobe, keď toto vozidlo kupoval predtým od spoločnosti Š. C., s. r. o., sa vyjadril, že jemu bolo v podstate jedno, komu auto predá, potreboval sa ho zbaviť a pri oboch transakciách jednal s pánom C..

Svedok O. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa venuje autooprave vozidiel, obžalovaného pozná ako dlhoročného zákazníka. Vozidlo Volvo XC60 opravoval niekedy v r. 2015 alebo v r. 2016, k technickému stavu vozidla v januári 2014 sa vyjadriť nevedel. Pri oprave vozidla riešil situáciu, ktorá mala nastať po havárii pána C. v neskoršom období. Vie, že vozidlo malo byť niekde v Banskej Bystrici a malo ísť na zošrotovanie.

Svedkyňa Z. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od r. 1996 do februára 2016 pracovala v spoločnosti Š. C., s. r. o. na pozícii finančného referenta, obžalovaný bol konateľom spoločnosti. O odpredaji vozidla sa dozvedela tak, že v rámci svojej pracovnej činnosti mala na starosti evidovanie zmlúv a okrem iného jej bola predložená aj zmluva o odpredaji konkrétneho vozidla, nevie však už kedy a kým. Pamätá si, že v tom období sa odpredávali aj iné vozidlá, ktoré odpredávala spoločnosť, riaditeľka spoločnosti. Pri odpredaji vozidiel neboli vyhotovované znalecké posudky. Takisto uviedla, že v období od konca r. 2013 do začiatku r. 2014 spoločnosť nemala na účte peniaze a aby bolo aspoň na výplaty, tak Ing. C. realizoval vklady do spoločnosti a potom keď spoločnosť získala nejaké peniaze, tak tieto vyplácala naspäť Ing. C.. Určite však do spoločnosti vložil viac, ako z nej vybral. Vyjadrila sa, že pokiaľ si pamätá, tak v spoločnosti existoval nejaký limit, ktorý obmedzoval konanie konateľov v súvislosti s odpredávaním majetku. Zdá sa jej, že ten limit bol určený v spoločenskej zmluve, pričom pokiaľ išlo o majetok nad 250.000,- Sk, bol potrebný súhlas valného zhromaždenia. Či k takýmto postupom aj v praxi dochádzalo, to nevie.

Svedok MVDr. A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v spoločnosti Š. C., s. r. o. pôsobí ako konateľ spoločnosti od jej založenia až doposiaľ, pričom podľa spoločenskej zmluvy, ak išlo o majetok do 250.000,- Sk, tak o nakladaní s takýmito vecami rozhodoval jeden konateľ, a ak šlo o majetok nad túto hodnotu, tak dvaja konatelia. Aj on v minulosti niekedy okolo r. 2000 získal od spoločnosti motorové vozidlo značky Ford Escort, a to tak, že toto vozidlo mu bolo postúpené zo spoločnosti v rámci leasingu, znalecký posudok v cene vozidla vyhotovovaný nebol, ale cenu vozidla určilo valné zhromaždenie, na ktorom bol prítomný aj obžalovaný. Vo vzťahu k protiprávnemu konaniu, ktoré je obžalovanému kladené za vinu, uviedol, že má vedomosť o tom, že tento predmetné vozidlo najprv svojvoľne kúpil a potom si ho aj svojvoľne predal. Ani spoločníci, ani žiadni ďalší konatelia nemali vedomosť o tom, že spoločnosť ide to Volvo kupovať a nemali vedomosť ani o tom, že sa vozidlo ide predať. O odpredaji vozidla sa dozvedeli až následne na základe s tým súvisiacich dokladov. K stavu samotného vozidla sa vyjadriť nevedel, keďže toto vozidlo používal pán C.. Nevie o tom, že by vozidlo používal ešte aj niekto iný.

Svedok E. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že od r. 1989 až do mája 2014 pracoval v spoločnosti Š. C., s. r. o. na pozícii zásobovača. Vie, že v spoločnosti mali vozidlo Volvo XC60, ktoré používal Ing. C.. Na tom vozidle aj jazdil, avšak málo. K technickému stavu vozidla z obdobia konca r. 2013 a začiatku r. 2014 uviedol, že vozidlo používal iba na krátke trasy, ale bál sa s ním jazdiť a čudoval sa, ako vozidlo mohlo prejsť STK, keďže vozidlo ťahalo doľava a pri brzdení chvelo. Zvonku vozidlo vyzeralo pekne, ale bolo v maximálne zlom technickom stave. Nevie, či vozidlo malo ešte platné STK.

Svedkyňa Ing. M. F. vo svojej výpovedi uviedla, že v r. 2014 na základe objednávky obchodnej spoločnosti Š., s. r. o. pre túto spoločnosť vypracovala znalecký posudok, obsahom ktorého bolo vyčíslenie škody spôsobenej rozhodnutiami Ing. C.É.. Posudok sa týkal aj vozidla Volvo XC60, pričom k dispozícii mala aj faktúru o predaji vozidla. Vozidlo nikdy fyzicky nevidela. V znaleckom posudku poukázala na to, že z jej strany nešlo o odborný odhad ceny vozidla, ale o porovnanie ceny na internete, za ktorú sa obdobné vozidlo v tom čase predávalo. Takto určila škodu na predaji vozidla v sume 7.500,- eur bez DPH.

Za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty osobného motorového vozidla Volvo XC60, rok výroby 2009 ku dňu uzatvorenia kúpnej zmluvy, t. j. k 16. 1. 2014 bol v prípravnom konaní pribratý znalec z odboru dopravy cestnej, odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel, Ing. Róbert Rojko, ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na základe podkladov, ktoré mal k dispozícii z trestného spisu, všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu 16. 1. 2014 vypočítal na 18.588,- eur vrátane DPH. Ohliadku samotného vozidla nevykonával, pretože po cca 2,5 roku by nebolo možné určiť technický stav k rozhodnému dátumu. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal aj informácie, že uvedené vozidlo nebolo v dobrom stave, malo poškodenú nápravu a malo mať aj niečo s prevodovkou. Po vzhliadnutí internetovej inzercie v r. 2016 sa obdobné vozidlá s poškodenou karosériou predávali za sumu cca zodpovedajúcej sume uvedenej v kúpno-predajnej zmluve, na základe čoho potom mohol konštatovať, že predmetné vozidlo v čase odpredaja bolo podhodnotené, to znamená, že pojazdné vozidlo v r. 2014 muselo stáť viac ako rozbité vozidlo v r. 2016. Bližšiu informáciu o konkrétnom technickom stave vozidla k rozhodujúcemu dátumu nemal a vychádzal len z toho, čo bolo v spise. Pred 16. 1. 2014 na vozidle neboli vykonávané nejaké generálne opravy, dňa 29. 3. 2012 bolo vozidlo opravované pravdepodobne po dopravnej nehode, ktorá oprava mala súvis aj s poškodením prednej nápravy, ale na základe predloženej faktúry bola vada s najväčšou pravdepodobnosťou odstránená. Neexistuje žiaden záznam, ktorý by svedčil o tom, že vlastník niečo reklamoval na vozidle. Dňa 26. 2. 2013 bola robená väčšia údržba vozidla súvisiaca s motorickou časťou vozidla, pričom pri prvej oprave bol stav kilometrov 135.000 a pri druhej oprave 174.000, čo svedčí o tom, že vozidlo jazdilo. Do 27. 12. 2015 vozidlo malo platnú technickú aj emisnú kontrolu, ktorá musela byť predtým robená najneskôr 27. 12. 2013, protokol z STK však k dispozícii nemal. Ak by však predná náprava bola poškodená závažným spôsobom, pri schválenej metodike kontroly by vozidlo STK neprešlo. Ani rozsiahlejšie poškodenie prednej nápravy by podľa vyjadrenia znalca nemohlo mať za následok zníženie hodnoty vozidla o 50 %.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu, z ktorých zistil predovšetkým nasledovné:

Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16. 1. 2014 uzatvorenej medzi predávajúcim obchodnou spoločnosťou Š. C., s. r. o. v zastúpení P. B. C. a kupujúcim - osobou podnikajúcou pod obchodným menom R. N. - B. došlo k predaju osobného motorového vozidla Volvo XC60 (bližšie popísaného v skutkovej vete výroku tohto rozsudku) za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 9.000,- eur.

Z obsahu potvrdenia o zrealizovaní transakcie, ako aj z výpisu z účtu obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. vyplýva, že dňa 16. 1. 2014 obchodná spoločnosť prijala za sumu 9.000,- eur za odpredaj osobného motorového vozidla Volvo XC60.

Zo zápisnice zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia v obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. konaného dňa 26. 6. 2012 v sídle spoločnosti vyplýva, že na tomto valnom zhromaždení spoločníci prijali uznesenie číslo 5/26.VI.2012, v zmysle ktorého mimoriadne valné zhromaždenie zakazuje konateľom uzatvárať bez predchádzajúceho súhlasu valného zhromaždenia akékoľvek zmluvy o pôžičkách, úveroch, nákupe a prevodov hmotného a nehmotného majetku odo dňa prijatia tohto uznesenia. Za prijatie tohto uznesenia hlasovalo 69 % prítomných spoločníkov, proti bolo 31 %, prítomných spoločníkov. Z prezenčnej listiny z tohto zasadnutia vyplýva, že sa ho zúčastnil aj Ing. C..

Súčasťou spisu je aj spoločenská zmluva spoločnosti Š. C., s. r. o. zo dňa 6. 5. 1995 v znení dodatkov, pričom podľa čl. IX. bod 10, valné zhromaždenie rozhoduje so súhlasom všetkých spoločníkov mimo iné aj o úverových zmluvách, pôžičkách, nákupe, predaji a leasingu základných prostriedkov, nehnuteľností a iného hmotného a nehmotného majetku nad 250.000,- Sk (8.298,47 eur). Podľa čl. X. bod 2 a bod 3, konateľ spoločnosti sa všetkými svojimi schopnosťami a vedomosťami aj pracovnou energiou zasadzuje pre dobro spoločnosti a mimo iného je predovšetkým povinný vykonávať uznesenia z valného zhromaždenia spoločníkov.

Z výpisu z obchodného registra vzťahujúceho sa k obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o., vyplýva, že Ing. B. C. v čase podpisu kúpnej zmluvy zo dňa 16. 1. 2014 bol konateľom obchodnej spoločnosti, pričom písomnosti zakladajúce práva a povinnosti ako konateľ podpisoval samostatne tak, že k písanému alebo tlačenému obchodnému menu spoločnosti pripojil svoj podpis. Súčasťou trestného spisu sú aj ďalšie s vecou súvisiace vykonané listinné dôkazy, a to zápisnice z valných zhromaždení obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o., výpisy z účtov obchodnej spoločnosti, správy a potvrdenia objednávky a faktúry od osôb,

ktoré sa podieľali na opravách a servisovaní osobného motorového vozidla Volvo XC60, listiny z civilných súdnych konaní, ako aj ďalšie listinné dôkazy.

Súčasťou trestného spisu sú aj písomnosti - oznámenie o jednostrannom započítaní pohľadávok zo dňa 18. 2. 2016, ktorý úkon vykonala spoločnosť Š. C. vo vzťahu k obžalovanému v spojení s ďalším úkonom zo 16. 2. 2016, kedy poškodený oznámil výšku a vyčíslenie škody, ktorú mal obžalovaný svojou činnosťou spôsobiť poškodenému. Z uvedených písomností vyplýva, že poškodený eviduje viaceré pohľadávky voči obžalovanému, súčasťou ktorých sú aj nároky so škodou spojenou s odpredajom motorového vozidla Volvo XC60 a rovnako poškodený eviduje aj svoje záväzky vo vzťahu k osobe obžalovaného.

Vo vzťahu k technickému stavu vozidla Volvo XC60 bol obžalovaný vyzvaný súdom, aby predložil protokoly o STK uvedeného vozidla, ním predložené protokoly však z časového hľadiska zohľadňujú neskoršie časové obdobie a nemajú relevantný význam. V tejto súvislosti súd požiadal technickú službu tak spoločnosť TESTEK, a. s., ktorá spoločnosť oznámila, že technická kontrola uvedeného vozidla bola vykonaná dňa 27. 12. 2013 (t. j. 20 dní pred predajom vozidla), pričom vozidlo bolo v čase vykonania kontroly spôsobilé, bez chýb. Súčasťou uvedeného vyjadrenia je aj predložený protokol o technickej kontrole zo dňa 27. 12. 2013.

V súvislosti s obranou obžalovaného, že predmetné motorové vozidlo malo vadu, v dôsledku ktorej mal aj v r. 2014 dopravnú nehodu a ktorá mala súvis aj s jeho trestným stíhaním, si súd zabezpečil aj trestný spis Okresného súdu Brezno 1T/109/2015. Z uvedeného trestného spisu zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 25. 8. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9. 9. 2015 uznatý vinný z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Uvedené odsúdenie súvisí so skutkom z 15. 11. 2014, kedy obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo Volvo XC60 (označené v rozsudku), pričom ako vyplynulo z tohto pripojeného trestného spisu, jeho súčasťou je aj znalecký posudok znalca z odboru dopravy cestnej, podľa ktorého znaleckého posudku bola nesprávna technika jazdy vodiča C., keď tento prešiel cez stredovú čiaru do protismernej polovice cesty a narazil do protiídúceho vozidla. Rýchlosť vozidiel v nehodovom úseku cesty bola ohraničená dopravnou značkou najviac na 70 km/h, pričom nárazová rýchlosť bola cca 79 km/h. Z uvedeného znaleckého posudku nevyplyvajú žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že príčinou dopravnej nehody mal byť zlý technický stav vozidla Volvo.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, uvedený skutok je trestným činom a že tento spáchal práve obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že samotný skutok tak, ako ho popisuje obžaloba, sa stal. Je nesporné, že obžalovaný v čase skutku bol jedným z konateľov obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o., pričom ako konateľ bol oprávnený na základe výpisu z obchodného registra konať samostatne. Dňa 16. 1. 2014 obžalovaný ako konateľ vyššie označenej obchodnej spoločnosti vykonal právny úkon spojený s predajom motorového vozidla značky Volvo XC60 vo vlastníctve obchodnej spoločnosti inému subjektu za sumu 9.000,- eur. Podľa platnej spoločenskej zmluvy zo dňa 16. 5. 1995 v znení jednotlivých dodatkov na predaj hnuteľného majetku v uvedenej výške bol požadovaný súhlas valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti, ktorý súhlas nebol daný, resp. predaj vozidla nebol valným zhromaždením spoločnosti odsúhlasený. Všeobecná hodnota uvedeného osobného motorového vozidla ku dňu jeho predaja, t. j. k 16. 1. 2014, tak ako to vyplýva z podaného znaleckého posudku príbratého znalca z odboru dopravy cestnej, odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel, bola vypočítaná na sumu 18.588,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že predajná cena vozidla, za ktorú obžalovaný odpredával vec vo vlastníctve poškodeného, bola podhodnotená o viac ako polovicu. Vo vzťahu k obrane obžalovaného, že technický stav vozidla bol zlý, a preto vozidlo, ktoré za spoločnosť odpredával (a ktoré bezprostredne potom ďalším právnym úkonom nadobudol sám do vlastníctva už ako fyzická osoba), malo nižšiu hodnotu, je potrebné uviesť, že subjektívne vyjadrenia obžalovaného či vypočítaných svedkov v tomto smere (N., S.) nezodpovedajú objektívne zisteným skutočnostiam z vykonaného dokazovania. Podľa vyjadrenia obžalovaného, zlý technický stav vozidla mal súvisieť s dopravnou nehodou vozidla ešte v r. 2012, kedy malo dôjsť k poškodeniu aj prednej nápravy, pričom táto závada bola opravovaná v autorizovanom servise dňa 29. 3. 2012 a ďalšia údržba vozidla v autorizovanom servise súvisiaca s motorickou časťou vozidla bola vykonávaná dňa 26. 2. 2013, pričom v tomto období samotné vozidlo počas doby necelého

jedného roka najazdilo cca 40.000 km. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že vozidlo jazdilo a nebolo používané iba v nejakom nevyhnutnom rozsahu. Rovnako z vykonaných dôkazov nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že by obžalovaný po vykonaní opravy vozidla v r. 2012, ktorá oprava súvisela práve aj s poškodenou prednou nápravou, čokoľvek na vozidle reklamoval. Takisto je potrebné poukázať na to, že pred predajom predmetného vozidla v časovom horizonte 20 dní pred 16. 1. 2014, vozidlo bolo podrobené technickej kontrole, výsledkom ktorej bol záver o spoľahlivosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách. V čase predaja vozidla dňa 16. 1. 2014 uvedené vozidlo malo deklarovaný stav tachometra 234.000 km, z čoho vyplýva, že za obdobie od poslednej opravy v r. 2013, kedy tento stav tachometra bol 174.000 km, vozidlo najazdilo ďalších 60.000 km (podľa protokolu z STK zo dňa 27. 12. 2013 v čase technickej kontroly bol stav tachometra 232.708 km). Vyššie uvedené skutočnosti nepochybne svedčia o tom, že predmetné motorové vozidlo nebolo v takom zlom technickom stave tak, ako to deklaroval obžalovaný, vozidlo bolo pojazdné, napokon obžalovaný na tomto vozidle za obdobie cca 22 mesiacov prešiel ďalších okolo 100.000 km, bolo riadne technicky spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách a obžalovaný na tomto vozidle aj ďalej jazdil až do novembra 2014, kedy mal na ňom ďalšiu dopravnú nehodu, kedy stav tachometra na predmetnom vozidle bol 264.314 km (tak ako to vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Brezno 1T/109/2015), čo je ďalších 30.000 km viac než tomu bolo pri predaji dňa 16. 1. 2014. Uvedenú obranu obžalovaného zameranú na adekvátnosť kúpnej ceny, za ktorú vozidlo ako štatutár predával, považoval za účelovú a vykonaným dokazovaním ju mal za vyvrátenú. Napokon aj samotný znalec vo svojej výpovedi pred súdom konštatoval, že ani prípadné rozsiahlejšie poškodenie vozidla vo vzťahu k prednej náprave nemôže mať za následok zníženie hodnoty vozidla o viac ako 50 %.

Podľa § 135a Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú upresňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Predpokladom vyodenia trestnej zodpovednosti pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona je zistenie, že páchatel' koná v rozpore s konkrétnym obsahom všeobecne záväzného právneho predpisu, právoplatného rozsudku alebo zmluvy, ktoré páchatel'a zaväzujú k okruhu a rozsahu určitých neopomenuteľných aktivít súvisiacich so správou, resp. opatrovaním majetku iného, v dôsledku čoho vzniká na cudzom majetku väčšia škoda.

Z vykonaných dôkazov je nepochybne preukázané, že Ing. B. C. ako konateľ obchodnej spoločnosti Štrkopiesky Batizovce, s. r. o. v pozícii predávajúceho pri uzatváraní kúpnej zmluvy zo dňa 16. 1. 2014 s osobou podnikajúcou pod obchodným menom R. N. - B. konal vedome v rozpore s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a v rozpore s čl. IX bod 10, čl. X bod 2, bod 3 spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. zo dňa 16. 5. 1995 v znení dodatkov, v dôsledku čoho spôsobil obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o. škodu vo výške najmenej 9.588,- eur. Obrana obžalovaného, že v spoločnosti poškodeného aj ostatní konatelia nepostupovali pri nakladaní s majetkom spoločnosti v súlade so spoločenskou zmluvou, je z právneho hľadiska irelevantná.

Z hľadiska právnej kvalifikácie konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Objektom prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona je cudzí majetok (nielen veci, ale aj ďalšie majetkové hodnoty) a osobitný vzťah dôvery k pojmu „cudzí majetok“.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní, ktoré je v rozpore s konkrétnym obsahom všeobecne záväzného právneho predpisu, právoplatného rozsudku alebo zmluvy, ktoré páchatel'a záväzného právneho predpisu, právoplatného rozsudku alebo zmluvy, ktoré páchatel'a zaväzujú k okruhu a rozsahu určitých neopomenuteľných aktivít vzťahujúcich sa k správe a opatrovaní cudzieho

majetku, v dôsledku ktorého vzniká škoda na cudzom majetku, bez ohľadu na to, či sa páchatel' obohatil alebo nie.

Subjektívna stránka skutkovej podstaty tohto prečinu je daná priamym úmyslom obžalovaného v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný svojím konaním chcel porušiť a aj porušil záujem chránený Trestným zákonom, čo preukazujú zistené skutkové okolnosti. Musel si byť vedomý svojej povinnosti ako konateľa obchodnej spoločnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, najmä pri predaji majetku vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Š. C., s. r. o.

Obžalovaný Ing. B. C. sa dopustil trestného činu ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má 6 záznamov za priestupky na úseku cestnej premávky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn.: 1T/109/2015 zo dňa 25. 8. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9. 9. 2015, bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka a trest zákazu činnosť viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov. Uvedené odsúdenie je aktuálne už spojené s fikciou neodsúdenia. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne.

U obžalovaného Ing. B. C. nebola zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ani žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil vedomo vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana majetkových hodnôt iných subjektov. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Za uvedené konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 - 5 rokov. Prihliadajúc potom na základné kritéria ukladania trestu v nadväznosti na osobu páchatela a okolnosti skutku mal súd potom za to, že účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením alternatívneho peňazného trestu ako trestu samostatného, keďže obžalovaný svojím konaním sa snažil získať majetkový prospech a napokon tento aj získal. Za primeranú výmeru takéhoto trestu považoval výmeru 1.500,- eur, pričom súčasne obžalovanému uložil aj náhradný trest odňatia slobody, u ktorého za primeranú výmeru považoval dobu 10 mesiacov.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody zo strany poškodeného súd vychádzal z obsahu samotného vykonaného dokazovania, keď mal za to, že nárok poškodeného na jednej strane je síce dôvodný, avšak na druhej strane ako vyplynulo z predložených listinných materiálov, medzi poškodeným a obžalovaným existuje viacero vzájomných pohľadávok a záväzkov, ktoré v minulosti už samotný poškodený riešil jednostranným započítaním, keď do svojich nárokov zahrnul práve aj nárok spojený s uplatnenou škodou v tomto trestnom konaní a vzhľadom na uvedené potom prípadné dokazovanie ohľadom okolností súvisiacich so samotným započítaním pohľadávok či oprávnenosti jednotlivých vzájomných nárokov by presiahlo rámec trestného konania, súd poškodeného s prípadným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

inému spôsobil väčšiu škodu tým, že porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť a povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy opatrovať a spravovať cudzí majetok,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.